

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. září 2014 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Pavla Plcha a přísedících Blanky Pánovové a Aleny Erlitzové, t a k t o :

Obžalovaní

████████████████████

nar. ██████████, trvale bytem ██████████ ██████████

████████████████████

nar. ██████████, trvale bytem ██████████ ██████████
██████████

jsou vinni,

že

po vzájemné domluvě, v období od července do září 2012, v katastru bývalé obce Bylany, po několika neúspěšných pokusech objevili pod úrovní terénu produktovod DN300 vedoucí ze Záluží do Hněvic, k jeho zpřístupnění vykopali díru v zemi o hloubce 1,3 m, následně v něm navrtali otvor a k jeho plášti elektrickou svářečkou přivařili ventil, na nějž postupně připojili speciální tlakové hadice zn. Hansa Flex, které vedli ve směru k areálu DOMES Bylany, kde, v

pronajatém skladu na pozemku p.č. 87/51, vyústění hadic napojili na stáčecí zařízení, jehož prostřednictvím následně, v období od září 2012 do dne 26. února 2013, neoprávněně odčerpali nejméně 5.600 litrů motorové nafty, kterou stáčeli do připravených nádrží a následně převáželi do skladu v budově čp. 1290 v areálu bývalých kasáren v Mostě, kde naftu stáčeli do menších kanystrů a poté prodávali zákazníkům na čerpací stanici společnosti [REDAKCE] čímž způsobili společnosti ČEPRO a.s. škodu odcizením celkové výši nejméně 87.500,- Kč a škodu poškozením ve výši nejméně 396.909,- Kč, když zároveň v důsledku navrtávání pláště, přivařování ventilu, přivádění nafty nedostatečně zabezpečeným potrubím a to i přes kolejiště, stejně jako při přečerpávání nafty do nádob bezprostředně hrozil výbuch a požár,

t e d y

společným jednáním

- úmyslně způsobili obecné nebezpečí tím, že vydali cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu tím, že zapříčiní požár nebo škodlivý účinek výbušnin,
- prisvojili si cizí věc tím, že se jí zmocnili, čin spáchali vloupáním a způsobili tak na cizím majetku větší škodu,
- poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

č í m ž s p á c h a l i

jako spolupachatelé dle § 23 tr. zákoníku

- zločin obecného ohrožení dle § 272 odst. 1 tr. zákoníku,
- přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku,
- přečin poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j í s e

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody** v trvání **č t y ř (4) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznic **s o s t r a h o u**.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věcí, a to:

- černá taška značky Canyon,
- notebook Acer s příslušenstvím,
- silnostěnná černá hadice s kovovými koncovkami,
- kovová příruba univerzální,
- telefon HTC se SIM kartou,
- PC Router značky EasyGate,
- tlakový měřič PM 111,
- tlakové čerpadlo délka 50 cm,
- hadice s označením HansaFlex,
- plastový kufr značky Keter s vrtacími přípravky,
- plastová chránička červené barvy,
- plastová hadice s ventilem a šroubením,
- železný plát,
- dva plastové barely každý o objemu 1000 litrů a čerpadlo s hadicí,
- peněžní hotovost v celkové výši 76.000,- Kč, z toho 8 kusů bankovek v hodnotě 500,- Kč,
- 51 ks bankovek v hodnotě 1.000,- Kč,
- 8 ks bankovek v hodnotě 2.000,- Kč,
- 1 ks bankovky v hodnotě 5.000,- Kč,

obžalovaný [REDACTED]

podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **t ř í (3) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba** v trvání **č t y ř (4) let**.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou oba obžalovaní společně a nerozdílně povinni nahradit poškozenému ČEPRO, a.s., se sídlem Dělnická 12/213, Praha 7, IČ: 60193531 škodu ve výši 396.909,- Kč.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se zabírá osobní automobil VW LT 35 2,5 D, RZ [REDACTED], VIN: [REDACTED] včetně klíčů od tohoto vozidla.

O d ů v o d n ě n í

Vzhledem k tomu, že po vyhlášení rozsudku se obžalovaný [REDAKCE] a státní zástupce vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, je ohledně tohoto obžalovaného rozsudek vyhotoven jako zjednodušený neobsahující odůvodnění (§ 129 odst. 2 tr. řádu). Další text se tak týká výlučně obžalovaného [REDAKCE]

Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal senát za spolehlivě prokazané, že obžalovaný po předchozí domluvě s odsouzeným [REDAKCE] a za jeho spoluúčasti navrtali produktovod a stáčením odcizili motorovou naftu, kterou pak prodávali.

Vina obžalovaného byla bez důvodných pochybností prokázána, sám obžalovaný svou trestnou činnost v plném rozsahu doznal již v řízení přípravném a u hlavního líčení pouze prohlásil, že v něm vypověděl pravdu. Jeho doznání je v podstatných bodech v souladu s dalšími provedenými důkazy, zejména s doznáním odsouzeného [REDAKCE], jehož vinu se však obžalovaný snažil nepravdivě zmírnit, stejně jako s výpověďmi svědků (přičemž úřední záznamy o jejich výpovědi byly předsedou senátu za souhlasu stran k důkazu přečteny), jakož i značným počtem **důkazů listinných**, jejichž konkrétní výčet je uveden pod bodem 3 obžaloby. Množství a hodnota odcizené motorové nafty odpovídá jejímu vyčíslení ze strany poškozeného společnosti, byť sám obžalovaný odhadl množství odcizené nafty v násobcích objemu, ohledně něhož byl uznán vinným.

Proto také soud uznal obžalovaného vinným ve smyslu podané obžaloby, s výjimkou spáchání přečinu poškození a ohrožení životního prostředí podle § 293 odst. 1 tr. zákoníku, neboť v tomto ohledu se obžaloba opírala o pouhé vyjádření jednoho ze zaměstnanců poškozené společnosti a další dokazování by vzhledem ke spáchání nejzávažnějšího trestného činu, tedy zločinu obecného ohrožení by přesahovalo potřebu trestního řízení, které by tímto bylo nadměrně a náročně prodlužováno o další znalecké zkoumání.

V otázce **právní kvalifikace** trestného jednání obžalovaného, jímž byl senátem uznán vinným, se senát ztotožnil se státním zástupcem. Bylo objektivně prokázáno, že obžalovaný musel nejprve produktovod hledat právě proto, aby z něj následně mohl po narušení potrubí přes obrovské riziko výbuchu a požáru odčerpávat naftu. Daného jednání se dopustil v úmyslu přímém, neboť měl přesné odborné znalosti nutné k tak specifickému provedení krádeže a současně si musel uvědomovat, jak vysoké riziko výbuchu a požáru může svou činností způsobit. Jako faktický majitel čerpací stanice pohonných hmot velmi dobře znal cenu nafty a věděl tak, že jím způsobená škoda násobně přesahuje hranici 50.000,- Kč, tedy větší škody ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku. Věděl tak, že zákon porušuje a chtěl ho porušit.

Při rozhodování o **druhu a výši trestu** vycházel soud v ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku a přihlížel ke kritériím zde uvedeným, tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Přihlédnuto bylo také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

V důsledku použité právní kvalifikace byl tedy obviněný ohrožen trestem odnětí svobody na tři léta až osm let.

Senát v případě obžalovaného [REDAKCE] mohl přihlídnout k **polehčující okolnosti** spolupráce obžalovaného při objasňování trestné činnosti, byť jak sám přiznal, v řízení přípravném i před soudem lhal ve vztahu ke snížení společenské škodlivosti jednání jak odsouzeného [REDAKCE], tak i svědkyně [REDAKCE]. Z celého dokazování vyplynulo, že nikoliv svědkyně [REDAKCE] ale on sám je skutečným majitelem čerpací stanice pohonných hmot, kterou přes fingované dosazení svědkyně [REDAKCE] jakožto tzv. „bílého koně“ nadále ovládá on, a je to on, kdo obstaral peníze na nákup nafty, která měla být rozpůjčována i na krytí zálohy za naftu, jež následně neměla být dodána a toto mělo být důvodem finančních obtíží, které se svou trestnou činností snažil eliminovat. Jeho nepravdivé „krytí“ jak svědkyně [REDAKCE], která však navíc v řízení nebyla z ničeho viněna, tak i odsouzeného [REDAKCE] bylo motivováno právě tím, že to byl obžalovaný, kdo svým podnikáním způsobil potíže formální majitelce čerpací stanice [REDAKCE], tak i následně odsouzenému [REDAKCE], kterého do své trestné činnosti evidentně „zatáhl“ a který tak učinil v motivaci pomoci své přítelkyni [REDAKCE]. Je zcela zjevné, že všechny tři osoby o plánu prodejem nakradené nafty zhojit podnikatelský neúspěch čerpací stanice věděly a byly se způsobem jejího provedení srozuměny, přičemž sio předem rozdělily úlohy od vyhledání potrubí, přes jeho navrtání následně odvozy odcizené nafty a její prodej zejména na čerpací stanici.

Obžalovanému **přitěžuje více okolností**. Předně je třeba poukázat na skutečnost, že trestný čin spáchal s rozmyslem, po předchozím uvážení a přípravě. Do svého plánu pojal i odsouzeného [REDAKCE] a zjevně i svědkyni [REDAKCE], která o prodeji odcizené nafty v takovém množství musela vědět a pravděpodobně se účastnila i jejího následného rozprodávání. Ovšem drtivá většina takto získaných peněz skončila u obžalovaného. Výrazně mu přitěžuje, že riziko spojené s obecným ohrožením vyvolal nejen samotným navrtáním, ale obrovsky ho zvýšil tím, že i pro laika naprosto nesmyslně a nepochopitelně lehkomyšlně vedl přívodní hadici přes kolejiště vlaků ! A v neposlední řadě ledabyle sestrojil a se značnou pravděpodobností výbuchu provozoval i ono stáček zařízení. Prostě s vidinou značného zisku nebezpečí obecného ohrožení přes své odborné znalosti ze značnou lhostejností k možným následkům ignoroval, takže k výbuchu a následnému požáru s nutností celý produktovod uzavřít a havárii nákladně opravovat s přerušením potřebných dodávek nafty nedošlo jen a jedině souhrou náhod nezávislých na vůli obžalovaného. I přes fikci neodsouzení je nutné dát stěžejnímu pachateli takto vysoce nebezpečné trestné činnosti, která má notabene stoupající tendenci, důrazně najevo, že v případě trestání takového pachatele nezbyvá než použít jedině nepodmíněný trest odnětí svobody. Právě ona několika násobná lhostejnost k obrovsky závažným následkům a přes deklaraci zájmu nulová náhrada škody znemožňuje, aby daný druh trestu byl ukládán na samotné spodní hranici zákonné sazby, byť s ohledem na doznání obžalovaného byl trest ukládán pouze o jediný rok výše. Pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, kam dle zákona patří, neboť je odsuzován pro úmyslný trestný čin k trestu odnětí svobody přesahujícímu tři léta.

Dále byl senátem potrestán propadnutím věcí, které používal ke své trestné činnosti ať již k navrtání potrubí či ke stáčení nafty, a dále nalezených peněz jakožto výnosu z trestné

činnosti. S ohledem na registraci dodávky používané k převozu odcizené nafty na jinou osobu než pachatele bylo rozhodnuto o jejím zabrání.

Jelikož poškozená společnost se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody ve výši, která jí trestnou činností obou pachatelů byla způsobena, byl jí senátem přiznán nárok na její náhradu, přičemž vzhledem ke spolupachatelství obou obžalovaných jim byla povinnost k náhradě této škody uložena jako solidární.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Právo odvolání nepřísluší osobám, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

v Mostě 17.9.2014

Mgr. Pavel P l c h, v.r.

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Iveta Dědková